

Напісаннае адчыніў

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Пасьвішчы
статкамі авечак апранаюцца, і даліны атулены жы-
там; і радасна міжы сабой гукаюць і песьні пяюць”.
(Псалмы, 65; 14). І тады я сабе напісаў:

Боскі Дух разьліты ў прыродзе
І сьведчыцца праз красу.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангелье наўгад і чытаю: „Гэтак чалавек павінен разумець нас, як служак Хрыстовых і аканоміў таямніц Божых;” (Перш. пасл. Паўлы да Карын., 4; 1). Тады я сабе напісаў:

Хто служыць цёмнаму народу,
Той рана ці позна
Ім будзе забіты,
Вучэньне яго растаптана.
Таму стацца служэньнем павінна – асьвета.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангелье наўгад, дзе напісана: „І звольніў ім пасаджанага за бунт і забойства ў вязьніцу, каго яны прасілі, а Ісуса выдаў на іх волю”. (Лук., 23; 25). *Тады я сабе запісаў:*

Натоўп ня мае ні розуму, ні справядлівасьці.
Але народ – самаарганізуецца.
Мяжа паміж народамі і натоўпам
Ёсьць падзел між нянавісьцю і любовай.

2004 г.

* * *

Слухаючы пра дэмакратыю, адчыняю Эвангелье наўгад і чытаю: „Яны суляць ім свабоду, а самы яны – рабы тленьня, бо хто кім пераможаны, той таму і раб”. (Др. пас. Пётры, 2; 19). І тады я падумаў:

Як розьняцца людзі:
Нехта вольны ў ланцугах,
Іншы – і на царстве раб.

2003 г.

134. „Маці Божая Беларуская” (Аматарская копія. Праваслаўны сабор у Беларастоку). 2000 г.

* * *

Адчыняю Эвангелье наўгад і чытаю: „Будзьце гасьціннымі адны да адных без нараканьняў”. (Пери. насл. Пётры, 4; 9).

І ўспомніў я шляхту беларускую,
Гасьціннасьць яе,
Мілы сэрцу Каўказ.
Гэй вы, свабодныя,
Хто б з вас прытуліў
Марыю з Іосіфам?

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „якое ня ёсьць інашае, а толькі ёсьць такія, што вас трывожыць і хочуць перавярнуць Эвангельле Хрыстовае”. (Пасл. Паўлы да Галытаў, 1; 7). Тады я сабе напісаў:

Колькі стаіць сьвет,
Заўсёды знаходзяцца дзівакі,
Што хочуць быць мудрэй за Бога.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад, дзе напісана: „І народы збаўленых хадзіцьмуць у сьвятле Ягоным, і цары зямныя прынясуць у Яго славу і чэсьць сваю”. (Адкр. Яна Багасл., 21; 24). Тады я падумаў:

Гэты сьвет
Нягоднікам робіць славу і ганарыцца.
Але сапраўдную славу народам
Робяць справядлівыя людзі,
Моцныя Боскім Духам.

2004 г.

Сьвечка

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „Ніхто, запаліўшы сьвечку, не прыкрывае яе пасудзінай, альбо не стаўляе пад ложка, але ставіць на ліхтар, каб уваходзячы, бачылі сьвятло”. (Лук., 8; 16). Тады я напісаў:

Ёсьць шчырыя людзі на сьвеце,
Малога духу,
Што палюхаюцца добрых думак,
Каб за іх не цярэць,
І сьвечку запаліўшы,
Хаваюць пад стол,
Каб ніхто ня ўбачыў.
Нікчэмнае жыцьцё такіх людзей.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Ён сказаў: вам дадзена знаць тайны Царства Божага, а для рэшты яны ў прыпавесьцях, так што яны бачучы ня бачаць і чуючы не разумеюць”. (Лук., 8; 10). Тады я запісаў для сябе:

Ня можна, каб усе
ведалі ўсё.
Бо калі веды дарма –
пад ногі кінуць.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Калі ж хто аб сваіх, а асабліва аб хатніх не клапаціцца, той адрокся ад веры і гори за нявернага”. (Перш. Пасл. Паўлы Цім., 5; 8).

І ўспомніў я словы сябра:
Калі хто жонцы здраджвае,
Той і Радзіме здрадзіць.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Бо нямашака шчырасьці ў вуснах іхных; іх сэрца – распуста; горла іх – магіла расчыненая; язык у іх – падлыжны”. (Псалмы, 5; 10). І думаю я:

Што сёньня, што ўчора, што заўтра –
Не мяняецца злога стварэньня дно.
Але добрыя людзі ёсьць.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Ці гаворыць хто з вас – гавары, як словы Божыя; ці служыць хто – службы на сіле, якую дае Бог, каб у ва ўсім славіўся Бог праз Ісуса Хрыста, якому слава і сіла на векі вякоў. Аман.” (Перш. пасл. Пётры, 4; 11). Тады я падумаў сабе:

Сэнс жыцця ў вышэйшым Духу.
Калі апусьціўся на дно –
То там і застанешся.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад, дзе напісана: „Але калі б вы й пацярпелі за праўду, дык вы іччасьлівыя. А страху іх ня бойцеся і не трывожцеся”. (Пери. Пас. Пётры, 3; 14). Тады я сабе напісаў:

Добра думаць пра вечнасьць
І шчасьце быцьця.
Але мала хто мог
Для яго пацярпець.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „А інішае ўпала на добрую зямлю і, узшыюшы, прынесла плод стакротны. Сказаўшы гэтае, усклікнуў: Хто мае вушы слухаць, няхай слухае”. (Лук., 8; 8).

І зразумеў я проста:
Стакроць стакроцяў
Трэба сеяць плод стакротны.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „А на камені, гэта тыя, што калі пачуюць слова, дык з радасьцяй прымаюць, ды ня маюць караня і часова вераць, а ў час спакусы адпадаюць”. (Лук., 8; 13). Тады я падумаў:

Сьведамасьць без караня
Плодзіць тлумы папулістаў,
Бо ўсе яны адарваліся ад зямлі.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „І калі станеце на малітве, даруйце, калі што маеце на каго, каб і Айцец ваш, што ў нябёсах, дараваў вам грахі вашыя”. (Марк, 11; 25). Тады я падумаў:

Ці варта ў бакі кідацца,
Калі наперадзе
Шырокі і сьветлы шлях.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „А хто мае дастатак у сьвеце, але бачучы брата свайго ў патрэбе, зачыняе ад яго сэрца свай, – дык як прабывае ў ім любоў Божая?” (Перш. Пас. Яна, 3; 17). І тады я сабе напісаў:

Найвялікшы дастатак – сэрца,
Калі іншым умееш яго адчыніць.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Пілат спытаўся ў Яго: Ты цар юдэйскі? Ён сказаў яму ў адказ: ты кажаш”. (Лук., 23; 3). І думаю я над зьместам мовы:

У слове – сэнс.
Але як лёгка яго страціць,
Раззьвець у лавіне слоў.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „Імя зоркі чытаецца Палын; і траціна водаў перакінулася ў палын, і шмат людзей памерла ад тых водаў, бо прагорклі”. (Адкр. Яна Багасл., 8; 11). І тады я падумаў:

Лёс наш напісаны
ў Кнізе Часу.
Але ж час праміне.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „А маладых удоў не прымай, бо яны, разласаваўшыся насупраць Хрысту, хочуць замуж”. (Перш. Пасл. Паўлы да Цім., 5; 11).

О, так (падумаў я ўсьмехам).
Пусьці ў агарод –
Шмат шкоды наробиць
Гульлівая баба
У справе сур’ёзнай.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Тады вучні зразумелі, што ён гаварыў ім пра Яна Хрысьціцеля” (Мац., 17; 13). Я падумаў:

Няма працягу без пачатку,
І няма зьявы без папярэдніка.
І ў гэтым ёсьць змест гісторыі.

2003 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „Хто ў Сына Божлага веруе, мае пасьведчаньне ў самым сабе; хто ня верыць Богу, той ілжывым зрабіў Яго, бо ня ўверваў у пасьведчаньне, якім Бог засьведчыў аб Сыне Сваім”. (Перш. Пасл. Яна, 5; 10). Тады я падумаў:

Не шукайма прычыны ў іных
Псаваньня і гневу свайго.
Яна росьціцца ў нас самых.

2003 г.

Прысутнасьць Бога

Аднойчы, ня вытрымаўшы халоднай чужой чужыны, я разгневаўся на жонку. І стала ёй дрэнна ў халоднай чужой старане. Адчыняю Эвангельле наўгад і ў скрусе раптам чытаю: „Дзеткі! Няхай ніхто вас ня зводзіць. Хто робіць праўду, той праведны, як і Ён праведны”. (Перш. пасл. Яна, 3; 7). І зразумеў я:

Чалавек не адзінокі,
Бо ёсьць Бог.

2003 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „і чаго ні напросім, дастанем ад Яго, бо выпайняем заповедзі Яго і робім добрае перад абліччам Ягоным”. (Перш. пасл. Яна, 3; 22). Тады я падумаў:

Змаганьне без дабра – разбурэньне.
І таму імкнецца цемра
Зрабіць зло – добром.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Ціту, праўдзіваму сыну па супольнай веры: ласка, міласць, мір ад Бога Айца і Госпада Ісуса Хрыста, Збавіцеля нашага”. (Пасл. Паўлы да Ціта, 1; 4). Тады я падумаў сабе:

Калі хочаш пазнаць чалавека,
Паглядзі на ягоных дзяцей
І шмат зразумееш.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „І кожны, хто мае гэту надзею на Яго, ачышчае сябе, бо Ён чысты” (Перш. пасл. Яна, 3; 3). Тады я падумаў сабе:

Людзі – малыя без ідэалаў.
Але бяз Бога – марныя ідэалы.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „У справах чалавечых, паводле слова вуснаў Тваіх, я высьцерагаўся шляхоў гнібіцеляў”. (Псальмы, 17; 4).

І падумаў я пра справядлівых.
Любоў і нянавісьць пажнуць да канца.
Бо нават Хрыста ўкрыжавалі.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „Як і вы некалі былі непаслухмянымі, а цяпер памілаваныя праз непаслухмянасьць іхнюю”. (Пасл. Паўлы да Рым., 11; 30). Тады я сабе напісаў:

Літасьць – праява велічнага духа.
Яна дае шанс вечнасьці.
Але ня можа быць міласэрдыя
Без справядлівасьці.
Інакш яно прывяло б
Да апраўданьня зла.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „І пазнаеце праўду і праўда зробіць вас вольнымі”. (Ян, 8; 32). Тады я падумаў сабе:

Праўда – адна.
Але шмат хто марнуе жыццё
На пазнаньне мноства праўдаў.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Я расцярушыў іх, як той пыл пад вакном; як балота вулічнае, таптаў я іх”. (Псалмы, 18; 43). Тады я сабе напісаў:

О, паэзія!
Толькі хто расцярушыць
ворагаў нашых?

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Дзеткі мае! Будзем любіць ня словам ці языком, але дзелам і праўдаю!” (Перш. пасл. Яна, 3; 18). Тады я падумаў:

Любоў не чакае ўзнагароды.
Бо нават без узаемнасьці
Прыходзіць ад Бога.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Мы ведаем, што кожны, хто народжаны ад Бога, не грашыць; а народжаны ад Бога захоўвае сябе, і ліхі не зачэпіць яго”. (Перш. пасл. Яна, 5; 18). Тады я падумаў сабе:

Рызыка без патрэбы –
Ня Боская справа.
Але ратуючыся,
Чалавек аддае сябе
Волі Божай.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Каб і далей вас навучаць Эвангельля, а не хваліцца прыгатаваным чужою меркай”. (Др. пасл. Паўлы да Карын., 10; 16). Тады я сабе напісаў:

Лепш моўчкі жыць па мудрасьці,
Чым хваліцца начытаным.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „І як зьялы чацьвёртую пячаць, пачуў я голас чацьвёртае жывёлы мовячы: Ідзі ды глядзі”. (Адкр. Яна Багасл., 6; 7). Тады я сабе напісаў:

І ўбачыў я тут сьвет сучасны,
Разбэшчаны і самадавольны,
І пекла йдзе за ім.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „І затрубіў першы Анёл, і стаўся град і агонь, зьмешаныя з крывёю, і выпалі на зямлю; і траціна дрэваў згарэла, і ўся трава зялёная выгарэла”. (Адкр. Яна Багасл., 8; 7). Тады я падумаў сабе:

Нашае – гэта тое, што з намі было.
Маючы мінулае – спаткаем будучыню,
Якая для Бога таксама ўжо была.

2004 г.

Уяўленьні

Простая думка, якая ўражае найбольш – гэта тое, што калі б ляцець хутчэй святла, можна дагнаць сваё мінулае. А гэта значыць, што нічога няма немагчымага ў Бога. Думаючы гэтак, сабе запісаў:

У адну ваду ступаеш бясконца.
Вечны паўтор.
Але пражываеш жыцьцё – аднойчы.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Бо калі сэрца нас асуджае, дык тым болей Бог, бо Бог большы за сэрца нашае і ведае ўсё”. (Перш. пасл. Яна, 3; 20). Тады я сабе запісаў:

Толькі праз сэрца
Ёсьць сувязь з Богам.
І ў сэрцы – Бог.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „І прыходзіць за ім Сымон Пётр і ўваходзіць у магілу ды бачыць: ляжыць адна палатніна”. (Ян, 20; 6). Тады я падумаў:

Надпрыродная зьява
Можа толькі ўмацаваць веру,
Але ня даць яе.
Бо вера жыве ў душы.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „слова здаровае, беззаганнае, каб супраціўнік быў асаромлены, ня маючы нічога благога сказаць аб нас”. (Пасл. Паўлы да Ціта, 2; 8). Тады я сабе напісаў:

Пра важнае
цяжка сказаць адно слова
І лёгка – шмат.
Але вага аднаго
можа пераважыць мноства.

2004 г.

135. Нясьвіж. Абраз з галоўнага алтара ў фарным касцёле. Фота 1964 г.

* * *

Адчыніў Эвангелье наўгад і чытаю: „Тады сказаў Ісус увераваўшым у Яго жыдам: калі застанецеся ў слове Маім, дык запраўды вы вучні Мае”. (Ян, 8; 31). Тады я сабе напісаў:

Сын Божы прышоў да тых,
Хто верыў і чакаў.
Які сэнс быў прыходзіць да іншых?

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „а калі ходзім у сьвятле, як Ён у сьвятле, дык маем лучнасьць міжы сабою, і кроў Ісуса Хрыста, сына Ягонага, ачышчае нас ад усялякага граху”. (Перш. пасл. Яна, 1; 7). І тады я ўспомніў:

„Будзь добрай думкі,” – сказала маці.
А гэта ж і ёсьць – хадзіць у сьвятле.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „І усякі, хто мае гэту надзею на Яго, ачышчае сябе, бо Ён чысты”. (Перш. пасл. Яна, 3; 3). Тады я падумаў:

Маючы дрэнныя жаданьні,
Ніколі не адчужы прысутнасьць Бога.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад, дзе напісана: „І глянуў я, і вось Ягня стаіць на гары Сыёне, і за ім сто сорок чатыры тысячы, якія маюць імя Айца Ягонага, напісанае на лобе іх”. (Адкр. Яна Багасл., 14; 1). Тады я падумаў:

Пажыўшы, убачыш:
Напісана ўсё у людзей на ілбе,
Толькі цяжка чытаць у самога сябе.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Фарысеі ж, вышаўшы, змаўляліся проці Яго, як бы загубіць Яго. Але Ісус, ведаючы, пайшоў адтуль”. (Мац., 12; 14). Тады я падумаў:

Зло трэба абходзіць
Дзеля вялікай мэты,
Каб перамагчы зло.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „Бо сабакі абступілі мяне, грамада злачынцаў аблягае мяне; пракалолі яны рукі й стопы мае”. (Псальмы, 23; 17). І тады я сабе напісаў:

Перад зграй галоўна ня ўпасыць.
Бо тады, як ад голаду конь, –
Не падняцца.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „бо лепей бы ім не пазнаць шляху праўды, чым, пазнаўшы, адварнуцца ад перададзенае ім сьвятое запаведзі”. (Др. пасл. Пётры, 2; 21). Тады я сабе запісаў:

Дрэннаму ўсюды дрэнна.
І нават пазнаньне добра
Можа стаць горам
Для кепскага чалавека.

2004 г.

Пятая пячаць

Адчыняю Эвангельле наўгад, дзе напісана: „І як зьняло Яно пятую пячаць, убачыў я пад ахвярнікам душы забітых за слова Божае ды за сьведчаньне, што мелі; і загаманілі голасам вялікім, мовячы:” (Адкр. Яна Багасл., 6; 9). Тады я падумаў:

Людзі перасталі паміраць за слова Божае.
І доўжыцца пэрыяд зла.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „Мы ведаем, што мы ад Бога, і што ўвесь сьвет ляжыць у зьле”. (Перш. пасл. Яна, 5; 19). Тады я сабе запісаў:

Думаючы быць першым,
Не сьпяшай заслужыцца ў сьвецце.
Бо на Небе
стаць можаш апошнім.

2004 г.

Пяты Анёл

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „і дадзена ёй, каб іх не забівала на сьмерць, але каб мучыла пяць месяцаў; і мука ад яе, як мука ад скарпіёна, калі ўкусе чалавека”. (Адкр. Яна Багасл., 9; 5). Тады я сабе напісаў:

Адчынілася дно.
Распаўзаецца дрэнь па Зямлі.
Але ня можа быць дно верхам.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „Не аданхнуў Бог народу Свайго, які Ён наперад ведаў. Ці ня ведаеце, што кажэ Пісаньне (у апавяданьні). аб Ільлі? Як той скардзіцца Богу на Ізраіля, кажучы”: (Пасл. Паўлы да Рым., 11; 2). Тады я падумаў:

Калі ўсьвядоміць, што ўсе мы дзеці Бога –
Народ ня згіне.
Бо сэнс
пераносіцца ў вечнасьць.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Валадар, зьлітаваўшыся над гэтым слугою, пусьціў яго і дараваў яму доўг”. (Мацвёв. 18; 27). Тады я падумаў:

Без дараваньня і літасьці
Жыцьцё заходзіць у тупік.
Бо чалавек важнейшы.
Але калі чалавек мераецца на чалавека,
Забойцу – няма дараваньня.
Бо ахвяра невінаватая.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „Ня робма і блуду, як некаторыя зь іх блудзілі і ў адзін дзень загінула іх двацаць тры тысячы”. (Лічб., 25; 1,9). Перш. пасл. Паўлы да Карын., 10; 8). Тады я падумаў:

Блудлівы сьвет не напраўляецца.
Ён можа толькі згінуць
(Калі ня прыйдзе з гары паратунак).
Але бяз кары няма паратунку.

2004.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Бо будуць людзі самалюбнымі, срэбалубцамі, пыхлівымі, гордымі, зламоўнымі, непаслужымымі бацькам, няўдзячнымі, бязбожнымі, непрыязлівымі, нягодлівымі, абмоўцамі, нястрыманымі, жорсткімі, ня любячымі добра, здрайцамі, напастлівымі, надзьмутымі, будуць больш любіць раскошу, чым Бога”. (Др. пасл. Паўлы да Цім., 3; 2,3,4). Тады я падумаў:

Воблік рэгрэсу – страта
Боскага ў чалавеку.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „А ўсялякі дух, які не вызнае Ісуса Хрыста, што прышоў у целе, ня ёсьць ад Бога, і гэта дух антыхрыста, аб якім вы чулі, што ён прыйдзе, і цяпер ёсьць ужо ў сьвеце”. (Перш. пасл. Яна, 4; 3). Тады я сабе напісаў:

Ёсьць ідэі, што твораць традыцыю.
Бо ў традыцыі найлепей трывае дух.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „а хто вытаўняе словы Яго, у тым запраўды любоў Божая завяршылася: з гэтага пазнаём, што мы ў Ім”. (Перш. пасл. Яна, 2; 5). Тады я падумаў:

Ведаць лягчэй, чым рабіць.
Таму ня кожны робіць, паводле веданьня.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Я ж кажу вам, што Ілья ўжо прышоў, ды не пазналі яго, а ўчынілі проці яго, што хацелі; так і Сын Чалавечы пацёрпіць ад іх”. (Мацэв., 17; 12). Тады я сабе напісаў:

Пацёрпіць кожны, хто лепшы,
Калі ня прыйдзе ў сіле.
Натоўп ня любіць непадобных.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „Бо ведаю, што не жыве ўва мне (гэта значыць у цэле маім). добрае; бо жаданьне ёсьць ува мне, але каб зрабіць добрае, таго не знаходжу”. (Пасл. Паўлы да Рым., 7; 18). Тады я сабе напісаў:

Стварэньне культуры – гэта ёсьць
Разьвіцьцё і ўмацаваньне чалавечага духа.
Пачатак яго – таямніца.
Цела стала рэлігіяй бязбожнікаў.

2004 г.

* * *

У палітыцы вэрхал вялікі. Стварылі Эўразьвяз. Адчыняю Эвангельле наўгад, дзе напісана. „І Давід кажа: Хай будзе ім стол іх сеткаю і цягнётамі, і спакусай, і адплатаю;” Няхай зацьмяцца вочы іх, каб ня бачыць, і хрыбет іх няхай будзе сагнуты назаўсёды”. (Пасл., 68; 23-24). (Пасл. Паўлы да Рым. 11; 9, 10). Тады я падумаў:

У тых, што адмовіліся ад Бога,
Вакол чаго закруціцца іх жыцьцё?”

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Але яны зь вялікім крыкам дамагаліся, каб Яго ўкрыжавалі. І перамог крык іхны і архірэяў”. (Лук., 23; 23). Тады я сабе напісаў:

Калі ўсе пачынаюць крычаць,
Зацямянецца ісьціна.
Праўда патрабуе развагі.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангелье наўгад і чытаю: „Хто робіць грэх, той ад д’ябла, бо ад пачатку д’ябал грашыць. Дзеля гэтага і з’явіўся Сын Божы, каб зніч-тожыць дзела д’яблавае”. (Перш. пасл. Яна, 3; 8). Тады я сабе напісаў:

Шлях да Хрыста адчынены.
Толькі йдзі.
Але вось жа не сьпяшамся.
І жыцьцё йдзе бяз нас.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Але яны крычалі: ўкрыжуй, укрыжуй Яго!” (Лук., 23; 21). Тады я падумаў:

Нянавісьць шэрых – вялікае зло.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Бо калі хоча воля Божая, лепей пацярпець за добрыя ўчынкi, чымся за благія”. (Перш. пасл. Пётры, 3; 17). Тады я сабе напісаў:

Калі рабіць дабро і з цёмным злом змагацца,
То можна й бітым быць,
І моцна пацярпець.
Таму шмат хто стараецца быць добрым,
Ня церпячы.
У выніку – зло забірае сьвет.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „Бо даволі ўжо, што вы ў мінулы час жыцьця паступалі паводле волі паганцаў, ходзячы ў нячыстасьці, пажаданьнях, п’янстве, банкетаваньні, піцьці і лёгкамысным служэньні ідалам”. (Перш. пасл. Пётры, 4; 3). Тады я сабе напісаў:

Духоўнае жыцьцё чалавека
Мусіць быць у суладзі з прыродай.
Але не павінна прырода
Кіраваць вечным духам.
Бо гэта – сьмерць.

2004 г.

Панадворак перад храмам

Адчыніў Эвангелье наўгад, дзе напісана: „а панадворак, што перад храмам, ня ўлічвай, ды ня мерай яго, бо ён дадзены паганам: і месца сьвятое таптацімучь сорак два месяцы”. (Адкр. Яна Багасл., 11; 2). Тады я сабе напісаў:

Можна зьберагаць храм,
Жывучы на падворку.
Але лепш, калі ў храме быць.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангелье наўгад, дзе напісана: „Яны маюць уладу замкнуці неба, каб ня падаў дождж у дні прарочаньня іхняга; і маюць уладу над водамі – ператвараць іх у кроў і біці зямлю ўсялякімі плягамі, колькі б хацелі”. (Адкр. Яна Багасл., 11; 6). Тады я падумаў:

Колькі каму дадзена,
столькі й панесьці можна.
Але ёсьць людзі,
што топчучь дар Божы.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангелье наўгад і чытаю: „Ён жа сказаў: сьцеражыцеся, каб вас не збаламуцілі, бо многія прыйдуць пад імем Маім, кажучы, што гэта Я; і гэты час блізка. Не хадзеце сьледам іх”. (Лук., 21; 8). Тады я падумаў:

Ня блудзіць той,
Хто йдзе сьледам праўды,
Хоць праўда і даверлівая.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангелье наўгад і чытаю: „Але кажэ: ці жэ Ізраіль ня ведаў? Першы Майсей кажэ: Я збуджу ў вас рупнасьць не праз народ, – узлую вас праз народ бязглузды”. (Другазак., 32; 21), Пасл. Паўлы да Рым., 10; 19). Тады я падумаў:

Калі бязглуздасьць вакол,
То лепей руціцца аб разуменьні,
Чым на дурных злавацца.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „Дзеля гэтага кажу вам: усялякі грэх і ганьбаваньне даруюцца чалавекам, а ганьбаваньне Духа не даруюцца чалавекам”. (Мац., 12; 31). Тады я сабе напісаў:

Прапаганда бязбожжа
Ёсьць ганьбаваньне Духа.
І дзіўна назіраць,
Як хрысьціянскі сьвет
Становіцца бязбожным.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Калі падваліны будуць раскіданы, што рабіць набожнаму?” (Пс., 11; 3). Тады я напісаў:

Дзяржава і мова,
Што стаяць на гісторыі, –
Вось падмурак наш.
Беражэм Беларусь, калі хочам быць!

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад, дзе напісана: „Госпад ведае разважаньні мудрых, што яны марныя”. (Пс., 93; 11). Тады я падумаў:

Няма горай – займацца ня тым,
І ў канцы – зразумець,
Калі час мінуў.

2004 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „Дзеці Божыя і дзеці д’яблавы пазнаюцца гэтак: кожны, хто ня робіць праўды, ня ёсьць ад Бога, таксама як і той, хто ня любіць брата свайго”. (Перш. пасл. Яна, 3; 10). Тады я напісаў:

Ёсьць краіна,
Дзе, думаюць, што свабода
Вышэй за праўду.
Але калі вышэй за ўсё свабода,
То на справе
Найвышэйшым становяцца грошы.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „І вось тое абвяшчэньне, якое мы чулі ад Яго, і абвяшчаем вам: Бог ёсьць сьвятло, і няма ў Ім аніякае цемры”. (Перш. пасл. Яна, 1; 5). Тады я падумаў:

Трэба любіць хараство, чысьціню і праўду.
Гэта брама ў сьветлы шлях.

2004 г.

Паўла

Адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „Аляксандра, меднік, шмат зрабіў мне благога. Няхай дасьць яму Госпад наводле ўчынкаў яго!” (Друг. Пасл. Паўлы да Цім., 4; 14). І тады я падумаў:

Перш, чым дасьць Бог Аляксандру,
Ён Паўлу Аляксандра ўжо даў.
Тут сэнс Гасподні.

2004 г.

Пасланец

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Яго Бог правіцай сваёй узвысіў на Правадыра і Спаса, каб даць Ізраілю пакаяньне і адпушчэньне грахоў”. (Дз. Ап., 5; 31). І тады я сабе напісаў:

Калі нам у бядзе
Хтось працягне руку,
Кажуць: добры вось чалавек,
Не разуменочы, што паслаў яго Бог.
Гэтак і мы:
Праз Пасланца можам аддзячыць Богу.

2004 г.

* * *

Думаючы пра Айчыну, адчыняю Эвангельле наўгад і чытаю: „Тады ўзьняўся вялікі плач усіх, і, кідаючыся на шыю яму, цалавалі яго”. (Дз. Ап., 20, 37). Тады я сабе напісаў:

Лепш быць апошнім,
бяз рацыі,
Але каб жыла
Бацькаўшчына,
Чым першым і мудрым,
А Беларусі – няма.

2006 г.

* * *

Адчыняю Эвангельле наўгад, дзе напісана: „І супачываўшыя разам зь Ім, пачалі гаварыць сабе: „Хто Ён такі, што і грахі адпускае?” (Лук. 7; 49). Тады я падумаў:

Зайздрасць і здрада – гэта тое,
Што ўсьцяж перасьледуе лепшых.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і чытаю: „Хто мае Сына, мае жыцьцё; Хто Сына Божлага ня мае, ня мае жыцьця.” (Перш. Пасл. Яна, 5; 12). І тады напісалася мне:

Цёплы дожджык на сьвітаны
Мокрым лісьцем шапаціць.
Нядзеля.

2004 г.

* * *

Адчыніў Эвангельле наўгад і думкам сваім у адказ прачытаў: „Трапіўшы ж на касу, пасадзілі карабель на мялізну: і нос, завязшы, аставаўся нерухомы, а карно разьбівалася сілаю хваляў”. (Дз. Ап; 27:14). І тады я сабе напісаў:

Там, за хвалямі,
Бераг Радзімы
Мне відаць у дажджлівай імгле.
Там, за хвалямі, пахне мне дым.
Там, за морам,
Мне чуецца голас: „Рубон!”
І сьцелецца вецер у полі...

2004 г.

KAMUNIKAT.ORG